

Maade naar at komme Funktionærene til Hjælp netop nu, hvor det ikke kan nægtes, at der er Dyr tid.

Overfor de forskellige Talere, der have høret mig med en Henvendelse, kan jeg efter den Vending, Sagen har taget, fatte mig i stor Korthed. Jeg skal overfor det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) gøre opmærksom paa, at naar han taler om Saltomortaler, er han paa Vildspor, thi fordi jeg har stemt for et Forslag i Fjor om et bestemt Principspørgsmaal, der var stillet af Socialdemokraterne, har jeg ikke dermed forpligtet mig til for Fremtiden at stemme for den Slags Forslag. Men da det ærede Medlem kun har at hoppe, naar Chambriøren fra Socialdemokraterne slaar Smæld, kan jeg godt forstaa, han føler sig foranlediget til at fare ud mod mig, skønt det forekommer mig, at hvis der skulde være et Mellemværende, er det i alt Fald ikke ham, det angaar, saa kan det højest være et Mellemværende mellem Socialdemokraterne og mig. Men naar der endelig skal tales om Saltomortaler, er vel han den sidste, der skulde tale om den Slags Ting. For er der nogen, der har slaaet det ene Budspring gennem Tønbeaandene efter det andet hele Manøgen rundt, er det det ærede Medlem for Ringsted. Der er ingen Grund til at opholde sig videre ved det, for det er saa kendt en Sag for alle og da navnlig for hans gode Venner Socialdemokraterne.

Der er dog en Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg vil anholde. Det var den Indignation, han lod komme til Syne i Anledning af den Redegørelse, Direktør Rimestad havde fremsat. Det forunder mig ikke saa lidt, at det skal være foreneligt med den allerhøjeste Frihed at nægte en paa et vist Omraade særligt sagskyndig Mand at give en fuldkommen saglig Fremstilling af en Sag, selv om han er Embedsmand. Dette tyder paa, at den meget omspurgte Frihed som altid kun gælder, naar det er en selv, der skal bruge den.

Det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) har ogsaa været højt ilde til Mode ved den Stilling, jeg har indtaget. Det forekommer mig ikke, at der var nogen Grund dertil, thi Forholdet var, det skal jeg gentage, dette: Der blev i Fjor krævet et Opholdstillæg til Jernbanefunktionærene. Om dets Omfang forelaa der ikke noget, men da de andre Etater havde et saadant Tillæg — man kalde det nu Husleje- eller Opholdstillæg, Navnet er

lige gyldigt —, fandt jeg det billigt og rimeligt, at man kom tilbage til dette ogsaa for Jernbanefunktionærenes Vedkommende. Det var Grunden til, at jeg stemte for et Forslag i den Retning, idet jeg haabede, at man derved kunde faa Regeringen til at tage Sagen op og udligne Misforholdet. Nu har Regeringen gjort, hvad der paa dette Tidspunkt kunde gøres, nedsat en Kommission, som skal søge Forholdene udlignede. Jeg ser til min Glæde, at Organisationerne for de vedkommende Etater ere traadte sammen for at deltage i dette Arbejde. Det er et heldigt Træf, thi den Udligning har sine store Vanskeligheder. Jeg tror, at det Arbejde paa Udligningen, som nu udføres af Etaterne selv ved deres Tillidsmænd, vil blive en væsentlig Støtte for Administrationens Arbejde derpaa, thi det nytter ikke, at Administrationen søger at gennemføre Udligningen ved at bestemme, at de Klasser af den Etat svare til dem af en anden, naar Etaterne ikke selv anerkende det som retfærdigt og rigtigt. Jeg tror derfor, det maa hilses med Tilfredshed, at de have været snare i Vendingen og ville prøve at naa til et Resultat, som de selvfølgelig ville forelægge for Kommissionen, der deri kan faa et betydeligt Hjælpemiddel. Det forberedende Arbejde, der tilsigtedes, da Forslaget første Gang kom frem, er altsaa nu i god Gænge, og samtidig er der givet Tilsagn om, saa vidt det er gør ligt, at komme Funktionærene til Hjælp. Derved mener jeg at have opnaaet det Resultat, jeg tilsigtede ved min Tilslutning til Forslaget.

Naar enkelte ærede Medlemmer, saaledes det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) — jeg ser ganske bort fra, at det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) slutter sig dertil, for han har jo ikke meget andet at gøre end at slutte sig til, hvad de Herrer angive paa disse Omraader — søge at give det Udseende af, at før Valgdagen stemte jeg saaledes, og nu paa den anden Side Valgdagen stemmer jeg anderledes, vil det med andre Ord sige en ganske almindelig Insinuation om, at jeg paa et bestemt Tidspunkt har givet min Stemme til en Sag og paa et andet Tidspunkt til en anden Sag. Men det er jo ikke rigtigt, det ved ingen bedre end de Herrer selv, og navnlig holder jeg mig til de to Herrer, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Helsingør (Christian Ras-